

Sygn. akt: III U 884/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2013 r. w O.

sprawy z odwołania I. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wznowienie postępowania w sprawie przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 6 maja 2013r. **znak** I, (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

I. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6.05.2013r. znak (...), którą to decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonej wznowienia postępowania w sprawie przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie argumentując to brakiem nowych dowodów, które miałyby wpływ na prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy I. G..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 22.04.2005r. przyznał I. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 2.03.2005r. do 31.03.2007r.

Kolejną decyzją z dnia 20.03.2007r. odmówił odwołującej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi, iż Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 28.02.2007r. ustalił, że I. G. nie jest niezdolna do pracy. I. G. nie wniosła odwołania od tej decyzji.

Następną decyzją z dnia 2.06.2008r. odwołującej przyznano prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.04.2008r. do 31.05.2011r. z uwagi na fakt, że orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 15.05.2008r. została uznana za niezdolną do pracy od dnia 1.04.2007r. do 31.05.2011r.

Po ponownych badaniach przez Lekarza Orzecznika ZUS w dniu 24.06.2011r. odwołująca nie została uznana za osobę niezdolną i w dniu 11.07.2011r. ZUS wydał decyzję odmawiającą I. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od wszystkich wymienionych powyżej decyzji ZUS I. G. nie wносиła odwołań i wszystkie te decyzje stały się prawomocne w ustawowych terminach.

W dniu 10.04.2013r. odwołująca złożyła w Inspektoracie ZUS w O. wniosek o wznowienie postępowania w sprawie przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na ten wniosek ZUS wydał w dniu 6.05.2013r. zaskarżoną decyzję.

(dowód: dokumentacja znajdująca się w aktach rentowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie I. G. jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Odwołująca złożyła w dniu 10.04.2013r. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją ZUS z dnia 20.03.2007r. argumentując go stwierdzeniem, że skoro orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 15.05.2008r. została uznana za niezdolną do pracy na okres od 1.04.2007r. do 31.05.2011r. to stanowi to przesłankę do wznowienia postępowania zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego jak i kodeksu postępowania cywilnego.

Przepisy regulujące wznowienie postępowania przed organem rentowym, zakończonego decyzją prawomocną regulują dwie ustawy. Pierwsza regulacja zawarta jest w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Według art. 114 ust 1 w/w ustawy prawo do świadczeń lub ich wysokości ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Wniosek odwołującej z dnia 9.04.2013r. nie zawierał żadnych nowych dowodów dotyczących niezdolności do pracy I. G., ani nie wskazano w nim żadnych nowych okoliczności istniejących przed wydaniem tej decyzji. Okoliczność, że Lekarz Orzecznik ZUS w orzeczeniu z dnia 15.05.2008r. uznał odwołującą za częściową niezdolną do pracy od dnia 1.04.2007r. nie może być podstawą wznowienia postępowania gdyż orzeczenie to nie istniało przed wydaniem poprzedniej decyzji tj. do dnia 20.03.2007r. a tylko taka okoliczność i dowody mogą być podstawą wznowienia postępowania. Przez nowe okoliczności należy rozumieć takie zdarzenia, czy dowody, które mogłyby mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy, co oznacza, że decyzja wydana w sprawie miałaby odmienną treść od poprzednio wydanej.

Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS ustalające częściową niezdolności do pracy odwołującej było podstawą decyzji ZUS z dnia 2.06.2008r., mocą której przyznano odwołującej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1.04.2008r., mimo, że częściowa niezdolność I. G. powstała w okresie wcześniejszym to organ rentowy stosownie do art. 129 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS był zobligowany do wypłaty świadczeń rentowych najwcześniej od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek o rentę z tego tytułu. Odwołująca wniosek o prawo do renty złożyła w dniu 16.04.2008r. dlatego też początkową datą wypłaty świadczeń rentowych był pierwszy dzień miesiąca kwietnia 2008 roku, a nie data powstania częściowej niezdolności I. G. zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS.

Kolejnym ważnym aspektem mającym znaczenie dla orzeczenia jest kwestia zastosowania przepisów postępowania administracyjnego i uregulowania w art. 145 - 152 k.p.a. zasad wznowienia postępowania administracyjnego. Art. 180

§1 k.p.a. reguluje kwestię stosowania przepisów tego kodeksu w zakresie spraw ubezpieczeń społecznych. Zgodnie treścią tego przepisu „W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się przepisy kodeksu, chyba że przepisy dotyczące ubezpieczeń ustalają odmiennie zasady postępowania w tych sprawach.”. Jak wynika z literalnej regulacji tego artykułu przepisy k.p.a. stosuje się jedynie gdy przepisy dotyczące ubezpieczeń nie ustalają odmiennych zasad. Jak zostało już przytoczone art. 114 § 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w sposób odmienny rozwiązuje kwestie wznowienia postępowania ograniczając przesłanki wznowienia do jedynie nowych dowodów i okoliczności mających znaczenie dla sprawy zaistniałych przed wydaniem decyzji. Przepisy uregulowane w ustawie o emeryturach i rentach z FUS są przepisami szczegółowymi i jako takie wyłączają możliwość zastosowania przepisów k.p.a. w zakresie wznowiania postępowania (por. orzeczenie SA w R. z dnia 13.02.2013r., III AUa 1145/12). Nawet w przypadku zastosowania regulacji zawartej w przepisach k.p.a. w niniejszej sprawie nie zaistniałyby żadne przesłanki warunkujące wznowienie postępowania administracyjnego. Mimo dość licznych przesłanek zawartych w art. 145 § 1k.p.a. w przypadku I. G. nie zachodzi jakakolwiek podstawa do wznowienia postępowania administracyjnego. Zasady dotyczące wznowienia postępowania administracyjnego uregulowane są w przepisach art. 145 – 152 k.p.a. Przesłanki warunkujące wznowienie postępowania zawarte są enumeratywnie w art. 145 §1 zgodnie z którym:

W sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli:

- 1)dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2)decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
- 3)decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;
- 4)strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 5)wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję;
- 6)decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7)zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);
- 8)decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne z wymienionych przesłanek do wznowienia postępowania administracyjnego. Nie zostało stwierdzone żadne przestępstwo związane z wydaniem skarżonej decyzji, dowody na podstawie których wydana została decyzja nie okazały się sfalszowane. Przy wydawaniu decyzji nie brał udziału pracownik wyłączony stosownie do przepisów k.p.a., ani organ nie podlegał wyłączeniu.

Odwołująca miała możliwość udziału na każdym etapie postępowania, sama zainicjowała postępowanie i uczestniczyła w postępowaniu dowodowym oraz otrzymała decyzję końcową. Kwestia nowych okoliczności i dowodów nie ma zastosowania, gdyż podane przez stronę dowody wynikające z orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 15.05.2008r. nie istniały w chwili wydania decyzji tj. w dniu 20.03.2007r.

Decyzja ZUS z dnia 20.03.2007r nie wymagała przed jej wydaniem żadnego stanowiska innego organu oraz nie opierała się na jakimkolwiek zagadnieniu wstępnym innego organu ani sądu dlatego też przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

Decyzji ZUS z dnia 20.03.2007r. nie poprzedzała też jakakolwiek inna decyzja ani orzeczenie Sądu dlatego ostatnia przesłanka warunkująca wznowienie postępowania administracyjnego nie ma zastosowania w przypadku odwołującej.

Nie mogą mieć zastosowania w niniejszej sprawie wbrew temu co twierdzi odwołująca również regulacje dotyczące wznowienia postępowania sądowego. Przepisy art. 399 § 1 k.p.c. dotyczą wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem. Jak wskazuje literalna wykładnia tego przepisu wznowienie postępowania może dotyczyć jedynie spraw zakończonych wyrokami sądowymi w niniejszej sprawie z uwagi, iż odwołująca nie wносиła odwołań od decyzji ZUS dotyczących przyznania jej praw do renty z tytułu niezdolności do pracy i w tych sprawach nie został wydany żaden wyrok sądu powszechnego nie można zastosować przepisów k.p.c. dotyczących wznowienia postępowania (art. 399 – 416¹ k.p.c.) w niniejszej sprawie.

Kierując się powyższymi względami Sąd orzekł jak w sentencji **na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.**